Casar-me o fugir

Alumna: Marina Clemente
NIUB: 16816984
Treball Final de Grau en Belles Arts
Curs 2018 - 2019
Departament d'Arts i Conservació-Restauració
Universitat de Barcelona
Tutora: Ascensión Garcia

Índex

Resum 06

Introducció 07

Objectius 08

Antecedents 09

Referents 14

Metodologia 34

Marc conceptual 35

Procés del treball 37

Fotos de la peça final 44

Conclusions 47

Bibliografia 48

Webgrafia 48

Agraïments 50

Resum

El treball aborda el tema dels casaments forçats que en l'actualitat encara existeixen en algunes parts de món com per exemple a l'Aràbia Saudita. A partir del visionat del documental de TV3 *30 minuts, "Fugir per viure"* i de la notícia de la jove Rahaf Mohammed al-Qunun, que va fugir del seu país al escapar-se de la seva família, s'ha realitzat un vestit de núvia que recordi als casaments, amb paraules i frases brodades en forma d'auxili. Aquests missatges fan referència a la situació en què moltes dones es troben en països, on tenen un tutor masculí, el qual té el poder de fer el que vulgui amb la vida de les dones que li pertanyen, com si fossin un objecte, privant-les d'exercir tots els drets com a persones lliures.

Paraules clau: refugiats, casaments forçats, vestit núvia, teixit, color vermell.

Abstract

The project deals with the issue of forced marriages that still exists today in some parts of the world, such as in Saudi Arabia. From the viewing of the TV3 documentary 30 minuts, "Escape to Live" and the news of the young Rahaf Mohammed al-Qunun, who fled her country as she got away from her family, a wedding dress has been made that reminds of weddings, with words and phrases embroidered in the form of call for help. These messages refer to the situation in which many women find themselves in their countries, where they have a male tutor, who has the power to do whatever he wants with the lives of the women he owns, as if they were an object, depriving them to enjoy all rights as free persons.

Keywords: refugees, forced weddings, Bridal dress, fabric, red color

Introducció

L'elecció del tema dels refugiats ve donada per la seva trascendència i actualitat. Es tracta d'un problema en el què s'ha d'implicar tota la societat, i per això se l'ha de conscienciar. És habitual que aquest problema sigui durant uns dies notícia i titular de premsa o viral en el cas d'internet, però després torna a ser ignorat i la problemàtica continua existint.

Ja he treballat al llarg de la carrera el tema de la fugida de refugiats i immigrants, però aquest any enfoco el TFG des d'un punt de vista diferent tot i que la temàtica segueix sent la mateixa.

Després de llegir la notícia de la jove Rahaf Mohammed al-Qunun d'Aràbia Saudita, i més tard veure el documental *30 minuts, "Fugir per viure"* de TV3, em va semblar interessant treballar des d'aquest punt de partida, ja que aquestes noies són refugiades, fugeixen dels seus països perquè temen per les seves vides, estan privades dels seus drets i busquen un futur millor on puguin treballar i estudiar sense dependre de ningú. En els seus països les volen casar amb homes els quals elles no estimen, són casaments forçats, empareulats per les famílies on qui té la paraula és el tutor masculí: pare, germà, tiet... Després aquest poder sobre ella serà traspassat al seu futur marit.

Així doncs la meva proposta és el·laborar un vestit que recordi a una núvia per a una noia d'Aràbia Saudità, on la ornamentació d'aquest siguin les paraules relacionades amb la decisió de casar-se o fugir per intentar canviar el seu futur.

Objectius

- Treballar mitjançant la denúncia
- Fer vissible la situació d'aquest col·lectiu: noies que fugeixen de casaments forçats
- Recopilar i aconseguir informació a partir de treball de camp
- Combinar diferents procediments
- Materialitzar el treball utilitzant materials tèxtils

Antecedents

Al llarg del grau universitari en Belles Arts he estat treballant projectes sobre els refugiats i immigrants que arriben al nostre país fugint de guerres, amenaces, fam, etc. Esperen trobar un futur millor a l'arribada al continet europeu però malaudarament això no passa.

Vaig començar a treballar des d'un punt molt genèric, després em vaig fixar en notícies relacionades amb la infància, que és el col·lectiu de persones més vulnerables, sense entendre que està passant exactament. El tema de la vinguda de refugiats i immigrants, és d'actualitat i que em preocupa, per això vull seguir el meu TFG (Treball de Final de Grau) amb la mateixa temàtica.

A continuació mostro els diferents treballs que he realitzat al llarg del grau universitari en Belles Arts.

El sueño europeo

Fitxa tècnica

- Títol: El sueño europeo
- Material utilitzat: Feltre fet a mà, escuma de poliuretà, agulles d'enfeltrat, claus, silicona, pistola de silicona, fusta
- Suport: Escuma mentre s'enfeltrava la peça
- Dimensions: 50 x 80 superfície de la fusta, 15 cm claus, peça 53 x 23 cm i 37 cm d'altura
- Any: 2016

Explicació

En aquest treball s'han utilitzat majoritàriament materials naturals. Cada element té una duresa diferent que aporta un significat a la peça. Es representa el peu del refugiat fet de feltre, material fràgil. Europa en canvi està represensentada amb la fusta, material rígid, i tot els paisos que la conformen en lloc d'ajudar aquest col·lectiu de persones vunerables els hi posen un clau, material dur, a la planta del peu. Això és una metàfora de la mala gestió que Europa està portant a terme amb els refugiats i immigrants que arriben, fugint dels seus països i en arribar a Europa els hi prohibeixen l'entrada.

“Acceso restringido”

Fitxa tècnica

- Títol: “Acceso restringido”
- Material utilitzat: Planxes de fusta, llistons de fusta, claus, pintura blanca i pintura negre.
- Dimensions: Planxes de fusta 50 x 50 cm llistons de fusta de 1m.
- Any: 2017

Explicació

El projecte “Acceso restringido” vol representar les condiccions i situacions en que es troben els refugiats en forma de pictogrames en cartells, aquests poden recordar a les senyals de trànsit. Els dibuixos realitzats són molt sintètics i estan inspirats en els pictogrames d’esports, de transports, de serveis, de seguretat, infantils, etc... perque són senzills i fàcils d’interpretar. Després de realitzar els cartells els vaig posar en diferents localitzacions, on vaig fer fotografies que es podien relacionar amb les imatges del cartell col·locat.

No més morts a la deriva

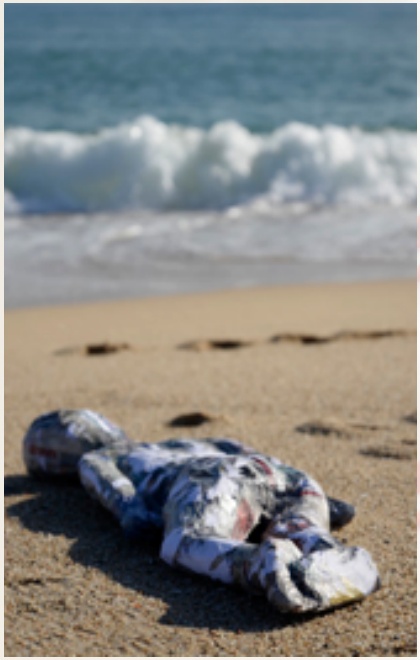

Fitxa tècnica

- Títol: No més morts a la deriva
- Materials utilitzats: Fang, guix, estopa canyes de bambú, aigua calenta, cola blanca i paper de diari.
- Suport: S'ha utilitzat una planxa de fusta amb tres llistons a sota que feien de peu per treballar la peça
- Dimensions: 1m de llarg per 30 cm d'amplada
- Any: 2017- 2018

Explicació

La peça que he realitzat està inspirada en un nen de 3 anys, l'Aylan Kurdi. El cadàver va ser localitzat en una platja de Turquia. La imatge va donar la volta al món. Amb la escultura que he fet he volgut convidar a l'espectador a prendre consciència de la gran quantitat de tràgiques notícies que són portada de diaris d'arreu del món però que al cap d'un temps s'obliden. Per tal de representar aquesta realitat he volgut fer una escultura de paper de diari, fent referència a les notícies que s'han oblidat, que serveix per donar forma al cos inspirat en el cadáver d'en Aylan Kurdi, mort a una platja de Turquia el 2 de setembre de 2015.

El vestit de Bashira

Fitxa tècnica

- Títol: El vestit de Bashira
- Material utilitzat: Roba, tint blau, sedelina, botons, fil, màquina de cosir, càmera de vídeo, projector, pantalla.
- Suport: Pantalla de projecció
- Dimensions: Vestit blau 57 cm d'alçada i 22 cm d'amplada / vestit blanc 67 cm d'alçada i 24 cm d'amplada.
- Any: 2018

Explicació

Aquest projecte està inspirat en "La història de Bashira", un article que tracta d'una nena siriana que té un vestit blau idealitzat. Vaig dissenyar dos vestits, un de blau el de la protagonista, la Bashira, i un altre de blanc per a una amiga. En el vídeo en primer lloc surten imatges de la guerra de Síria, moltes d'elles son ruines d'escoles. El so és d'explosions i bombes i reflexa la situació d'un país en guerra.
Després surt una nena trista i traumatitzada (Bashira), ja que sent els sons de la guerra en tot moment i recorda les imatges horribles que ha vist, tapant-se la cara. De sobte els sons desapareixen, ella es destapa la cara i es veu en el seu vestit idealitzat, amb la seva amiga i amb les seves joguines.

Referents

Els referents elegits per a realitzar el treball de fi de grau tenen metodologies diverses. Els diferents artistes que he inclós tenen alguna relació amb el meu treball, tot i que la forma d'expressar-se no sigui la mateixa. He elegit els artistes en funció de diferents raons: ja bé sigui pel material utilitzat, per l'element del vestit, per semblança amb la temàtica o per la forma d'inspirar-se en la creació dels seus projectes, alguns dels quals reuneixen més d'una condició a la vegada.

Núria Güell

Núria Güell (Vidreres, Girona, Espanya 1981) és una artista reconeguda pels seus projectes artístics de caràcter polític i social. Es va llicenciar en Belles Arts al 2003 per la Universitat de Barcelona, l'últim any de llicenciatura el va cursar en l'Institut Superior d'Art a L'Havana, Cuba.

L'obra de Núria Güell normalment ha estat realitzada a països llatins. En els seus projectes amplia els límits convencionals de la Galeria d'Art i el Museu per acostar a l'espai de la vida diària. L'artista en les seves obres ha aprofitat els seus beneficis com a dona blanca espanyola i europea per a portar a terme la seva investigació. Ha utilitzat recursos com el coquetejar amb els poders establerts (policies), la complicitat amb diferents aliats i la utilització dels privilegis de les institucions artístiques amb les que treballa. Utilitza tàctiques que, diluint-se en la seva pròpia vida, desenvolupa en contextos específics amb la intenció de qüestionar les identificacions assumides i provocar una disrupció en les relacions de poder.

Títol: La deria de las flores
Any: 2006
Material: Acció, visites guiades a través de les obres de Fernando Botero, les visites es duen a terme per menors d'edat que han estat explotades pel creixent negoci del turisme sexual a Medellín.
Localització: Museu d'Antioquia de la ciutat de Medellín, Colombia

http://www.nuriaguell.net/

Chiharu Shiota

Chiharu Shiota (Osaka, Japó, 1972), es dedica principalment a la performance i la instal·lació. Actualment i des de 1996 viu i treballa a Berlin, Alemanya.

Les seves obres són normalment grans instal·lacions en què com a elements principals utilitza fil de llana i vestits. Els colors utiltzats són blanc, negre i/o vermell. Per a ella els vestits són com una segona pell.

En les instal·lacions els fils de llana sovint es tanquen i s'uneixen amb diversos objectes personals a dins. Alguns exemples poden ser: venes trencades, sabates, roba utilitzada i pianos cremats. Utilitza altres objectes pensant i imaginant els records que hauran quedat gravats en cadascun d'ells.

Les obres tracten el cos com a espai d'intervenció. Realitza performances en les quals experimenta sobre el vincle amb la terra, el passat i la memòria, la vida i la mort, les oportunitat i l'esperança. Utilitza una certa varietat de llenguatges: escultòrics, fotografia, dibuix i vídeo, creant ambients poètics i delicats.

Exposa regularment a galeries i museus de Madrid (Galeria Nieves Fernánez), París (La Maison Rouge y Galerie Daniel Templon), Nova York (Haunch of Venison), Londres (Hayward Gallery), Helsinki (Kiasma Museum), Berlín (Neue Nationalgalerie), Osaka (National Museum of Art) i Hiroshima (Museu d'Art Contemporani). Ha participat en biennals com la de Venècia (2011 i 2015), o la de Gwangju (2006), entre altres. A més la seva obra ha estat exposada a Art Basel (2013) i ha creat escenografies per a les òperes de Matsukaze amb Sasha Waltz i de Tristan und Isolde, de Richard Wagner, al KielTeater, Alemanya.

http://www.texte.chiharu-shiota.com/

Títol: Després que
Any: 2008
Material: Vestits i brutícia,
Mides: Instal·lació amb mesures variables
Localització: Museu Nacional d'Art, Osaka, Japó

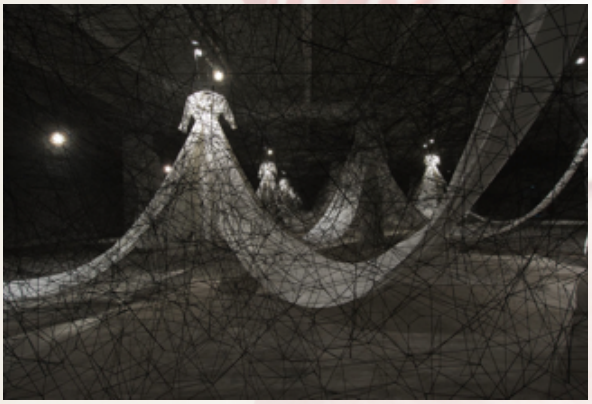

Títol: Laberint de la memòria
Any: 2012
Material: Vestits blanc i llana negre
Mides: Instal·lació amb mesures variables
Localització: Labyrinth of Memory La Sucrière, Lió, França

Títol: Intern
Any: 2018
Material: Tres vestits
Mides: Instal·lació amb mesures variables
Localització: Galeria d'art d'Austràlia del Sud, Adelaida

Aurelia Muñoz

Aurelia Muñoz (Barcelona, 1926 - 2011), va estudiar a l'Escola d'Arts Aplicades i a l'Escola Massana de Barcelona. Tot i havent treballat amb èxit diverses llenguatges com l'escultura, l'assemblatge o el collage, les obres amb més reconeixement internacional estan vinculades amb el tèxtil. Des del 1970, es va interesar en el gènere del tapís, fent una recerca basada en la investigació dels nusos i les robes antigues i en les possibilitats de l'obra tridimensional, de tal manera que ha reivindicat l'artesania i el teixit com a forma d'expressió artística.

El macramé és la base de les seves obres. Ha fet estendards, indumentàries, grans cilindres i peces transformables, amb suport de cordes de sisal. És una de les tapisseres catalanes amb més projecció internacional.

Ha exposat arreu d'Europa i als EUA. Ha obtingut la medalla d'argent de la Ville de Paris el 1968, el Premi al Millor ús del Jute de Convergence 76 a Pittsburgh el 1976, el Premi del ministeri de cultura de 1980, el Tapís a la Biennal de l'Esport de 1982 i la Creu de Sant Jordi 1993.

https://www.fundaciovilacasas.com/es/obras/aurelia-munoz

Títol:Tres personatges
Any: 1971
Material: Macramé
Mides: 170 x 85 cm
Localització: Col·lecció HItari Kineuqau Museum, Japó

Títol: Ent Místic
Any: 1977
Material: Macramé i jute natural
Mides: 300 x 250 x 150 cm
Localització: Museu d'Art Contemporani, Barcelona

Títol: Capa amb coll
Any: 1980
Material: Jute color natural
Mides: 190 x 150 cm
Localització: Col·lecció privada

Christo Vladimirov Javacheff i Jeanne-Claude

Christo (Gabrovo, Bulgaria,1935). La seva esposa és Jeanne-Claudde (Nova York, Estats Units, 1935), els dos junts realitzen els projectes.

Són coneguts com “artistes envolvedors” ja que el element principal que utilitzen és el tèxtil per embolicar instal·lacions, objectes urbans i rurals o naturals creats per l’ésser humà i estructures de la natura. Aquesta tècnica començen a utilitzar-la en les dècades dels 50 i 60. Les obres consisteixen en l’abstracció de les figures geomètriques amagades sota de la tela, fent així un misteri que altera totalment el nostre espai del voltant. Els autors juguen amb això i creen ombres i espais negatius mitjançant les formes.

Certes obres de petit format poden trobar-se en diversos museus i galeries: el Museu Metropolità d’Art a Nova York, la National galerie a Berlín, el Tate Modern a Londres, el Centre Pompidou a París i el MoMA a Nova York .

https://christojeanneclaude.net/

Títol: Wrapped Reichstag
Any: 1971 - 1995
Material: Teixit
Mides: Instal·lació en grans dimensions
Localització: Berlín

Títol: The Pont Neuf Wrapped
Any: 1975 - 1985
Material: Teixit
Mides: Instal·lació en grans dimensions
Localització: París

Títol: The Floating Piers
Any: 2014 - 2016
Material: Teixit
Mides: Instal·lació en grans dimensions
Localització: Lake Iseo, Italia

Ai Weiwei

Ai Weiwei (Pequín, 1957) És un artista contemporani i activista. Va deixar la Xina el 2015, viu a Berlín, Alemanya, amb la seva família, treballant en instal·lacions i viatjant.
Va viure als Estats Units del 1981 a 1993. Quan vivia a East Village, de 1983 a 1993, va fer la col·lecció de fotos que ara es coneix com a fotografies de Nova York.

Els seus projectes són diversos. Va col·laborar amb els arquitectes suïssos Herzog & de Meuron com a consultor artístic a l'estadi nacional de Pequín per als Jocs Olímpics de 2008. Com a activista polític, ha estat molt crític a la postura del govern xinès sobre la democràcia i els drets humans. Ha investigat la corrupció i les proteccions del govern, en particular l'escàndol de corrupció de les escoles de Sichuan després del col·lapse de les "escoles de tofu-dreg " al terratrèmol de Sichuandel 2008.

Ha publicat una sèrie de tres llibres sobre artistes amb el comissari xinès Feng Boyi: Black Cover Book (1994), White Cover Book (1995) i Gray Cover Book (1997).
Va fundar l'estudi d'arquitectura FAKE Design el 2003. El 2000 va comissariar l'exposició artística Fuck Off amb el comissari Feng Boyi a Xangai, Xina.

https://www.aiweiwei.com/

Títol: Remembering
Any: 2010
Material: Nou mil motxilles escolars
Mides: Instal·lació en grans dimensions
Localització: Museu Haus der Kunst de Munic, Alemanya

Títol: "F Lotus"
Any: 2016
Material: 1.005 armilles salvavides de refugiats
Mides: Instal·lació en grans dimensions flotant
Localització: Palau Belverde Viena (Àustria)

Títol: Columnes del Konzerthaus
Any: 2016
Material: Armilles salvavides de refugiats
Mides: Instal·lació en grans dimensions flotant
Localització: Berlín

Susy Gómez

Susy Gómez (Pollença, Mallorca 1964), és una artista contemporània, va estudiar a la Facultat de Belles Arts de Barcelona i a la vegada també estudiava disseny de moda a l'Escola d'Arts i Tècniques de Catalunya.

La seva obra es caracteritza per una gran versatilitat de diferents llenguatges com la pintura, la fotografia, l'escultura, el dibuix, el vídeo, l'instal·lació i la performance.

L'artista desenvolupa la seva obra de forma autobiogràfica i reflexionant sobre la identitat mitjançant objectes qüotidians com vestits, cors, ulls, cases, flors, barques, papallones i cadires.

Susy, amb la seva obra intenta qüestionar i reflexionar sobre diferents coses com per exemple, el destí, el present, el sentit de la vida, l'art i l'espiritualitat, l'acció social, la identitat individual..., d'aquesta manera convida l'espectador a descobrir la seva identitat i el lloc que ocupa tant en la consciència col·lectiva com en la individual.

Ha realitzat moltes exposicions, alguns exemples són: la Galeria Norai de Pollença el 1987, exposició individual a l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró de Barcelona 1993, l'exposició d'algunes Coses Que deia Mías, IVAM, 2000, entre d'altres. Des de mitjans dels anys 90 ha anat participant a la fira ARCO de Madrid i s'ha obert camí als principals fòrums d'art estrangers.

https://www.esbaluard.org/coleccion/artistas/susy-gomez/

Títol: Un lugar donde reparar algún deseo
Any: 2006
Material: Ferro forjat i galvanitzat
Mides: 155 x 75 x 75 cm

Títol: La sang densa que corre humida pel vellut de la teva esperança
Any: 2008
Material: Fosa a la cerra perduda amb acabat d'alumini setinat
Mides: 125 x 73 cm

Títol: Asiente a ello
Any: 2006
Material:Alumini
Mides: 160 x 60 x 60 cm

Mary Kelly

Mary Kelly (Ford Dodge, Iowa, Estats Units, 1941) és coneguda per la seva tasca basada en projectes, tractant qüestions de sexualitat, identitat i memòria històrica, guerres, memoria col·lectiva, etc. Va estudiar pintura a Florència, Itàlia, a Londres, Anglaterra va continuar estudis de postgrau a la St. Martin's School of Art. Allà va començar la seva crítica a llarg termini del conceptualisme, informada per la teoria feminista del moviment de les primeres dones en què va participar activament al llarg dels anys setanta.

Des de 1996, Kelly ha estat professora d'art i teoria crítica a la Escola d'Art i Arquitectura de la Universitat de Califòrnia a Los Angeles, on ha establert una àrea d'estudi interdisciplinari per a estudiants de postgrau dedicats a pràctiques específiques del lloc, col·lectives i basades en projectes.

Les seves obres normalment són presentades com instal·lacions narratives en gran dimensions, generalment dividides en seccions, l'efecte que genera aquesta dimensió de la representació és el distanciament entre obra i espectador. En les seves obres el cos desapareix, no és exhibit com a espectacle (objecte de la mirada) sinó que la seva representació és portada al terreny discursiu (l'altra mirada).

http://marykellyartist.com/biography.html

Títol: Gloria Patri
Any: 1992
Material: Alumini gravat i polit: 5 escuts, 6 trofeus i 20 discs
Mides: Instal·lació en grans dimensions
Localització: Rosamund Felsen Gallery, Los Angeles

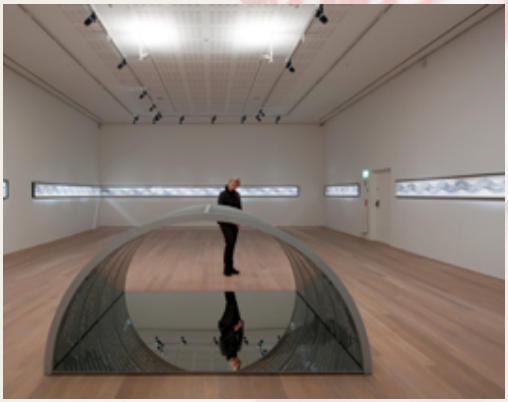

Títol: Habitus, type I
Any: 2010
Material: Acrílic tallat a làser, mirall i fusta de
Mides: Instal·lació en grans dimensions, peça central 48 x 96 x 96 cm
Localització: Moderna Museet, Estocolm, Suècia

Títol: Love Songs
Any: 2005- 2007
Mides: Instal·lació en grans dimensions
Localització: Neue Galarie, Documenta 12, Kassel , Alemanya

Anamusma

Anamusma (Madrid, 1972) també coneguda pel seu nom Ana Vázquez Adam. Es va graduar en Belles Arts en la Universitat Complutense de Madrid, també va estudiar un cicle superior de Tècnic Superior en Arts Aplicades de l'Escultura en l'Escola d'Art "La Palma" de Madrid. Va estudiar ceràmica en l'Escola Madrilenya de Ceràmica de la Moncloa. Ha rebut vàries beques relacionades amb l'art.

Anamusma és artista visual especialment interessada en la interacció entre el cos biològic i el cultural i en la construcció -deconstrucció de la identitat, especialment la de gènere. L'herència biològica, la religió, el folklore popular, la família i especialment la figura de la mare són els temes que l'interesen i són recurrents en els seus projectes. Aquests estan molt lligats a l'objecte, que en moltes ocasions es carrega de simbologia i sentit a través d'accions tant privades com participatives amb el material utilitzat, per a la configuració de les peces.

https://anamusma.com/

Títol: Descarnades (Disseccions amb estilet)
Any: 2017
Material: Cera d'abella, parafina tenyida, fil, planxa alumini, ganxos acer inoxidable
Mides: Instalació per aparador
Localització: El Marc Verd (Espai d'Art), Espanya

Títol: Mutagènesi dirigida
Any: En procès
Material: Pèl caigut i vestit de núvia
Mides: Variables

Títol: Altar III (Meditacions per a senyoretes)
Any: 2016
Material: 3 llibres d'artista, reliquiari de dents vulvados, catifa de fil
Mides: Instal·lació

Maribel Domènech

Maribel Domènech Ibáñez (València, 1951) és una artista i docent interdisciplinària feminista, la seva obra està directament motivada pel compromís cultural i social. És Doctora en Belles Arts per la Universitat Politècnica de València i Catedràtica del Departament d'Escultura. Ha estat artista en residència a diverses universitats nord-americanes.

La seva obra tant en l'escultura com en les instal·lacions conté molts recursos plastics i diferents diciplines ja que treballa amb materials domèstics, fotografia, vídeo, so, llum, etc. Les seves obres fan referència als espais viscuts i els processos emocionals, els construeix amb diferents elements en les seves escultures i instal·lacions que són pells, vestits, teixits, objectes estranys. Utilitzant recursos diferents com el so, la llum, juga amb el que es veu i el que no, l'espai al voltant dels cossos, on el que s'insinua està constantment present malgrat la seva absència creant escultures de la resistència.

Ha fet exposicions individuals i col·lectives. Entre les seves exposicions individuals es poden destacar:
- Campus a Tres Dimensions de la Universitat Politècnica de València (Espanya)
- Pavillion du Parc. Porte de Versailles. Galeria Punt (Paris, França)
-Tejiendo Illes. Fernando Silió Galeria d'Art (Santander, Espanya)
- Doble natura. Galeria Punt (València, Espanya)
- Que c'est ce que je fais ici? dans li projet Echelle. Espace Brassenrs Art Contemporain.

(Liège, Bèlgica).

- House Word. Fassbender Gallery. (Chicago, USA).

www.museari.com/portfolio_page/expo-maribel-domenech/

Títol: Para observar el mundo a una cierta distancia
Any: 1995
Material: Cable electric i neó
Mides: 165 x 400 x 400 cm

Títol: Com una habitación llena de luz
Any: 1998
Material: Cable electric i llum negra
Mides: 165 x 300 x 400 cm
Localització: Les Brasseurs. Art Contemporain Liège (Bèlgica)

Kate Daudy

Kate Daudy (Gran Bretanya, 1970) viu i treballa a Londres. Coneguda per les seves intervencions escrites. La seva obra està inspirada en una antiga tradició literària xinesa de buscar i comprendre l'univers a partit de l'art i la naturalesa. Kate Daudy a partit de la memòria dels objectes explora conceptes de comunicació i llenguatge, espiritualitat, soledat i relacions est/ oest. La seva tècnica consisteix a compondre poesia que reflecteix o contrasta amb la naturalesa de l'objecte de la seva elecció.

Sovint l'artista utilitza aquesta antiga tradició d'origen xinés per inscriure poemes sobre objectes. L'artista crea intervencions escrites com per exemple en espais públics de la natura, parets, teixits i vestits.

Kate Daudy en les seves obres utilitza materials i disciplines diverses, com per exemple art sonor, performance, col·laboració interactiva, brodats sobre roba, teixit, lletres de feltre, la fotografia, l'escultura i la instal·lació en grans dimensions.

https://katedaudy.com/

Títol: Vestit de núvia
Material: Teixit

Títol: Vestit de núvia
Material: Teixit

Metodologia

Recerca inicial

Després de fer una recerca de notícies per internet sobre la temàtica de la immigració i els refugiats, vaig trobar una notícia que va despertar el meu interès i amb la qual podia inspirar-me per a dur a terme el meu Treball de Final de Grau. Anteriorment ja havia treballat amb notícies d'aquesta temàtica especialment vinculades al conflicte de Síria. Aquesta vegada la notícia variava una mica, ja que era d'un altre país de procedència i la protagonista no fugia a causa de les guerres ni de la fam, però sí que compartia la idea de millorar el seu futur i demanar asil a un país estranger. La notícia elegida està protagonitzada per la jove Rahaf Mohammad al Qunun, d'Aràbia Saudita, que va fugir de la seva família perquè la seva vida corria perill.

Acotament conceptual i materialització plàstica del meu projecte

Més tard vaig veure el documental *30 minuts, "Fugir per viure"* de TV3, el qual mostrava diferents testimonis i altres casos semblants i em servia per a acabar d'acotar la idea del meu projecte. La idea inicial a treballar seria els casaments forçats en clau de denúncia i amb una vocació reivindicativa.

La manera de representar la idea del projecte ha estat el·laborar un vestit que recordés els de núvia, per aquest objectiu vaig fer una recerca de diferents pàgines web i diferents artistes que treballesin la idea del vestit, molts dels quals han passat a ser els referents del meu treball. Els vestits que veia d'Aràbia Saudita eran molt el·laborats i molt diferents de la idea que tenia preconcebuda d'un vestit de núvia. Els vestits de núvia per a noies europees els veia massa extremats per a una noia de cultura musulmana. D'aquesta manera vaig decidir fer un esbòs fent una combinació amb elements de diferents vestits de procedències i cultures diferents. Volia també materialitzar el missatge del meu treball en el mateix vestit, ja que aquest no representava un vestit per un dia de felicitat i cel·lebració. Així que vaig contactar amb un taller de brodats perquè brodessin un missatge a partir de les pautes que jo havia dissenyat als punys, al cinturó i a la cua (així el brodat de la cua es troba situat a l'esquena, col·locat de forma amagada, tot i que és un crit d'auxili). Allà estaran situades frases i paraules relacionades amb la notícia i el documental citats anteriorment i altres paraules que em semblaven importants de resaltar.

Exposició i presentació pública de l'obra

Al pensar com col·locar la peça, vaig pensar en una instal·lació més que com a única peça. Després de prendre les mesures de la sala on exposaria, vaig comprar un rotllo de paper que pogués abarcar la paret d'aquesta. Allà estan situades les frases extretes del documental, seleccionades les he adaptat a un crit d'auxili. Les frases col·locades a la paret i el vestit comparteixen lletra cal·ligràfica i color.

Marc Conceptual

Casaments forçats

El meu treball aborda el tema dels casaments forçats. Tracta de famílies en què els homes forcen a les seves filles, nebodes, germanes, etc, a casar-se amb homes els quals elles no estimen. En aquest casos les dones no tenen opció a prendre decisions del que volen fer amb les seves vides.

La notícia de El País "La jove saudita que va fugir de la seva família i es va tancar en un hotel de Bangkok queda sota la protecció d'Acnur " juntament amb el documental de 30 minuts, "Fugir per viure" de TV3 és el punt de partida per a desenvolupar el meu treball.

El vestit de núvia com a metàfora

La peça consisteix en la el·laboració d'un vestit que recordi al d'una núvia, ja que aquest durant tota la història se li atribueix unes connotacions que no són les mateixes que al vestit que porta el nuvi. Tal com apuntal Patrizia Calefato (2002: 95) en el seu llibre El sentido del vestir "el traje de la novia siempre ha sido una prenda de particular prestigio, lleno de todas las implicaciones simbólicas asociadas por una mujer, por un grupo social al matrimonio y de una peculiaridad que el traje de novio no tiene".

En el seu llibre Patrizia Calefato (2002: 95), citant a Emile Beneveniste i el seu Vocabulario de las Instituciones indoeuropees, remarca com no hi ha una expressió igual per l'home que per la dona el dia en que contrauen matrimoni: "Los términos masculinos son de tipo verbal atribuibles a la expresión "conducir a una mujer a la propia casa" o "dar por esposa", los femeninos son de tipo nominal negativo, pues indican el hecho de que la mujer no "se casa" sino que "es casada". Si ens fixem en la diferència de les expressions que s'atribueixen als diferents sexes, es mostra com en els de l'home la persona domina sobre l'altre, anul·lant a la dona els seus drets a decidir i a actuar per a ella mateixa.

En algunes cultures s'atorga als casaments el valor de màxim objectiu a aconseguir en la vida de les dones, per després dedicar-se a complaure al seu marit i tindre cura dels fills i de la casa. La idea citada anteriorment no es preguntada a la núvia sinó que es una imposició, moltes vegades per part de la família d'aquesta. En el llibre El sentido del vestir de Patrizia Calefato (2002: 96) es fa una comparació entre la vida de la dona i el seu casament i les desfilades d'alta costura quan el vestit final és el de la núvia:

" En los desfiles clásicos, el traje de novia es el que se exhibe el último, como si todos los trajes que lo preceden no fueran otra cosa que una preparación de éste, como si la pasarela imaginaria de la vida de una mujer no fuese más que la premisa de la dichosa finalidad matrimonial, la "parada" de altar, de la família, de los hijos, de las responsabilidades..." .

Avui en dia algunes passarel·les han canviat aquesta fórmula, ja que com l'autora ens explica més tard algunes marques parodien la concepció del matrimoni.

El color vermell al llarg de la història ha tingut un paper important en els vestits de les núvies ja que segons la època, la cultura i el lloc de procedència podia canviar el seu significat, tal com apunta Patrizia Calefato (2002: 96) en el seu llibre El sentido del vestir: "El velo de las novias romanas, llevado sobre una túnica blanca, era de color rojo llama y se llamava flammeau. En las culturas europeas, el rojo, símbolo de fertilidad, fue por mucho tiempo característico del traje matrimonio femenino, al menos el de las persones más ricas ya que, en el tinte, el rojo era el más difícil de conseguir: las longobardas usaban capas rojas de lana sobre túnicas negras y las bizantinas se hacían confeccionar trajes rojos de tejidos preciosos con ricos bordados y piedras preciosas.
En la India, el rojo es todavía el color de traje de novia"

En l'actualitat en la nostra cultura occidental i per extensió en bona part del planeta el color blanc és el predominant en els vestits de núvia. Aquesta elecció cromàtica es va estandarditzar a partir del casament de la reina Victòria amb Albert de Saxònia-Coburg l'any 1840. El blanc és un color vinculat a la puresa i la innocència. I és aquest color combinat amb el vermell el que he fet servir en el la creació de la meva peça.

Combinació de llenguatge plàstic i discurs verbal

El missatge crític del meu projecte ha fet ús del discurs verbal, de la paraula, amb tal de donar veu a aquelles dones que necessiten fer visible el seu drama, aquelles dones que volen canviar el seu destí. La especificitat del seus crits de socors facilita la comprensió de la meva proposta.

D'aquesta forma les frases i paraules brodades al vestit amb fil vermell i les lletres escrites a la paret amb el mateix color evoquen el significat de dolor i opressió. Són els crits d'aquelles dones que en contra de la seva voluntat, ja bé sigui perquè es veuen forçades i volen complaure a la família o per imposició social intenten desesperadament buscar una sortida al seu drama. La presentació dels seus crits mitjançant el brodat ens remet a les cicatrius, ja no solament en sentit literal de les cicatrius físiques, sinó de les que més causen dolor, aquelles que et priven dels teus drets com a persona.

Procés del treball

Materials:

- Satí de seda acrílic
- Gassa acrílica
- Teixit elàstic
- Entretela
- Sadelina blanca
- Fil de brodar vermell
- Tanques
- Paper de diari
- Rotllo de paper
- Rotulador permanent vermell

Procés del treball / Cos

Procés del treball / Faldilla

Procés del treball / Paper

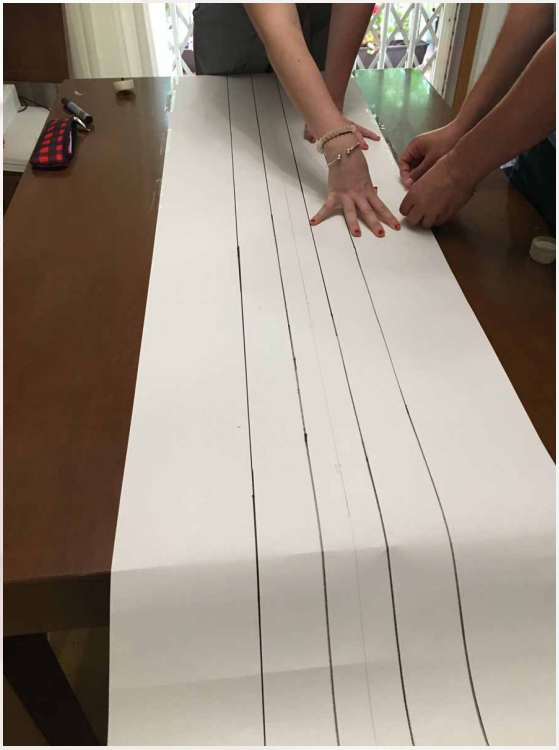

Procés del treball / Maniquí

Procés del treball / Maquillatge

Procés del treball / Proves

Fotos de la peça final

Fotos de la peça final

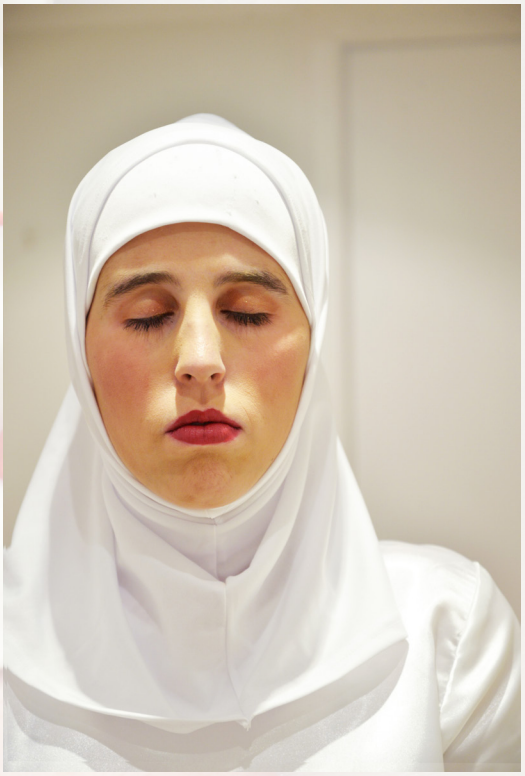

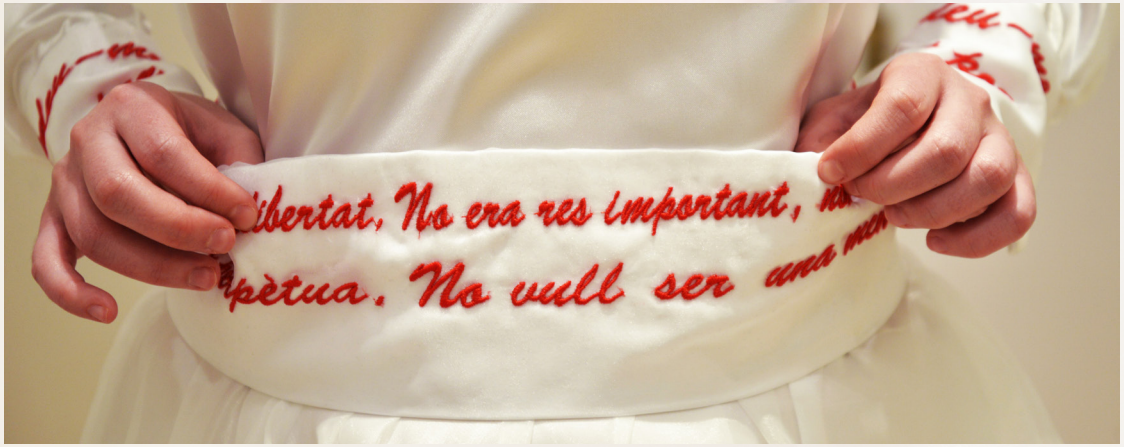

Fotos de la peça final

Conclusions

Un cop realitzat el treball, crec que he aconseguit assolir els objectius que m'havia proposat a l'inici del projecte.

He pogut seguir treballant amb una temàtica que m'interessa: l'art com a eina de transformació i millora social. Una temàtica que ha estat el fil conductor de bona part dels projectes que he anat realitzant durant els meus estudis de Grau en
Belles Arts.
El projecte m'ha servit per fer visible en forma de denúncia la problemàtica d'un col·lectiu específic.

De forma paral·lela m'ha resultat molt interesant també la descoberta de nous
referents que m'han servit com a font de reflexió i inspiració. Una d'aquests
artistes, Kate Daudy, m'ha resultat especialment propera a les meves inquietuds conceptuals i procedimentals.

A la vegada el projecte m'ha permès combinar diferents procediments i materials amb un protagonisme especial dels materials tèxtils.

El seguiment setmanal per part de la meva tutora ha estat essencial en la
el·laboració del projecte final. El seu assessorament tant teòric com metodològic m'ha facilitat la creació d'un marc conceptual i la materialització d'una obra
plàstica de denúncia en consonància amb la meva trajectòria al Grau de Belles Arts.
En aquest sentit i com a conclusió em considero satisfeta amb els resultats del meu Treball de Final de Grau i espero que sigui el punt de partida de nous reptes
artístics i professionals.

Bibliografia i Webgrafia

- Aumente Rivas, P. (2010). *La imagen de las mujeres a través de su propia mirada* [en línia] Disponible a: http://www.creatividadysociedad.com/articulos/15/creatividadysociedad_la%20imagen%20de%20las%20mujeres.pdf [Consulta: 16 de maig 2019]
- Benvenite, E. (1969). *Il vocabolario delle intituzioni indoeuropee*. Einaudi, Turín, 1976. (Trad.esp., Madrid, Taurus, 1983).
- Calefato, P. (2002). *El sentido del vestir*. Valencia: Engloba edición
- Carro Fernández S. (2010). *Mujeres de ojos rojos. Del arte feminista al arte femenino*. Asturias: Ediciones Trea, S.L.
- Del Pujol Tejada, L. i Chinchón Espino, A. (2012). *El empleo del textil en el arte: aproximacions a una taxonomia* [en línia] Disponible a: http://revistas.uned.es/index.php/ETFV/article/view/10264 [Consulta: 16 de maig 2019]
- Entwistle J. (2002). *El cuerpo y la moda. Una visión sociològica*. Barcelona: Editorial Paidós
- Rosalind Jana (2016). *Marca les meves paraules: la història subversiva de les dones que utilitzen el fil com a tinta* [en línia] Disponible a: https://www.vice.com/en_us/article/8qwpzb/mark-my-words-the-subversive-history-of-women-using-thread-as-ink [Consulta: 29 de abril 2019]
- VVAA(2019). *La jove saudita que va fugir de la seva família i es va tancar en un hotel de Bangkok queda sota la protecció d'Acnur* [en línia] Disponible a: https://elpais.com/internacional/2019/01/07/actualidad/1546857289_306498.html [Consulta: 28 de març 2019]

- https://www.ccma.cat/tv3/alacarta/30-minuts/fugir-per-viure/video/5826286/ [Consulta: 19 de març 2019]
- https://ca.wikipedia.org/wiki/Chiharu_Shiota [Consulta: 16 de març 2019]
- https://www.chiharu-shiota.com/works [Consulta: 16 de març 2019]
- https://www.fundaciovilacasas.com/es/obras/aurelia-munoz [Consulta: 16 de març 2019]
- https://ca.wikipedia.org/wiki/Aur%C3%A8lia_Mu%C3%B1oz_Ventura [Consulta: 16 de març 2019]
- http://aureliamunoz.cat/galeria.php?id=3&etapa=6 [Consulta: 16 de març 2019]
- https://www.publico.es/fotogalerias/exposicion-del-artista-chino-ai.html [Consulta: 16 de març 2019]
- https://moovemag.com/2014/11/ai-weiwei-vida-y-obra-del-artista/ [Consulta: 16 de març 2019]
- https://es.wikipedia.org/wiki/Ai_Weiwei [Consulta: 16 de març 2019]
- https://es.wikipedia.org/wiki/Christo_Vladimirov_Javacheff [Consulta: 17 de març 2019]
- https://christojeanneclaude.net/artworks/realized-projects [Consulta: 17 de març 2019]
- https://es.wikipedia.org/wiki/Susy_G%C3%B3mez [Consulta: 23 de març 2019]
- https://www.tonitapies.com/es/voila/#.XJZahyPhBPM [Consulta: 23 de març 2019]
- https://www.latinamericanart.com/es/obras-de-arte/susy-gomez-black-dress.html [Consulta: 23 de març 2019]

- http://www.artnet.com/artists/susy-g%C3%B3mez/un-lugar-donde-reparar-alg%C3%BAn-deseo-iSpOaM-zu2ilLcSZjV43ydg2 [Consulta: 23 de març 2019]
- https://volare1943-miscosas.blogspot.com/2008/05/susy-gmez.html [Consulta: 23 de març 2019]
- http://www.artnet.com/artists/susy-g%C3%B3mez/yo-permanezco-en-mi-lug-zJAVjiuep_yz5-ubYeJ3eg2 [Consulta: 23 de març 2019]
- http://www.artnet.com/artists/susy-g%C3%B3mez/asiente-a-ello-gdIC4kacJALhqhoo68faWg2 [Consulta: 23 de març 2019]
- https://es.wikipedia.org/wiki/Land_Art [Consulta: 24 de març 2019]
- https://es.wikipedia.org/wiki/N%C3%BAria_G%C3%BCell [Consulta: 24 de abril 2019]
- https://cceguatemala.org/actividades/documental-feria-de-las-flores/ [Consulta: 24 de abril 2019]
- https://es.wikipedia.org/wiki/Maribel_Domenech_Iba%C3%B1ez [Consulta: 24 de abril 2019]
- http://marykellyartist.com/biography.html [Consulta: 27 de abril 2019]
- https://es.wikipedia.org/wiki/Mary_Kelly [Consulta: 27de abril 2019]
- https://anamusma.com/ [Consulta: 27de abril 2019]
- http://www.museari.com/portfolio_page/expo-maribel-domenech/ [Consulta: 06de maig 2019]
- http://www.texte.chiharu-shiota.com/en/ [Consulta: 21de maig 2019]
- https://christojeanneclaude.net/ [Consulta: 21 de maig 2019]
- https://www.aiweiwei.com/ [Consulta: 21de maig 2019]
- https://www.esbaluard.org/coleccion/artistas/susy-gomez/ [Consulta: 21 de maig 2019]

Agraïments

Després de realitzar el Treball de Final de Grau vull agraïr algunes persones sense les què no hauria estat possible el resultat final del treball, ja que han estat disposades a ajudar-me en tot moment. Ja bé sigui en la correcció de la memòria, la realització de la peça, recollint material necessari, econòmicament i ajudant a muntar la presentació.

Les persones són les següents:
Professora Ascención Garcia
Leocadia Melich
Leocadia Fandos
Eloi Clemente
Manel Clemente
Fe Casamitjana
Leocadia Casamitjana
Marina Romero